

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2014r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	sekr. sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 marca 2014r. w Suwałkach

sprawy **S. K.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem S. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 14 czerwca 2013 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przywraca S. K. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od dnia 1 maja 2013r. do dnia 31 grudnia 2014r.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 14.06.2013r. przyznał S. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 01.07.2013r. do 30.04.2015r. W tym zakresie wskazał na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS, która stwierdziła u niego częściową niezdolność do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji S. K. domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Decyzję uznał za krzywdzącą. Wskazał na liczne schorzenia, które czynią go nadal całkowicie niezdolnym o pracy. Podniósł, iż ma problemy z poruszaniem się, odczuwa bóle i pieczenie w klatce piersiowej. Do odwołania dołączył plik dokumentacji medycznej, na okoliczność swego stanu zdrowia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji. Wskazał, iż do dnia 30.04.2013r. odwołujący się był uprawniony do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. W dniu 21.03.2013r. wystąpił z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Natomiast zgodnie z treścią art. 107 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego, przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu, ustalono zmianę

stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie. Komisja lekarska ZUS nie stwierdziła u odwołującego się całkowitej niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie należało uznać za uzasadnione.

Odwołujący się jest bowiem nadal całkowicie niezdolny do pracy. Tak mianowicie wynika z dwóch opinii biegłych lekarzy sądowych, którzy na podstawie art. 278 kpc sporządzili opinie na potrzeby postępowania sądowego w oparciu o badanie odwołującego się i analizę dokumentacji medycznej zgromadzonej w sprawie.

Pierwszy zespół biegłych lekarzy sądowych, w skład którego wchodził specjalista z zakresu chorób wewnętrznych – dr n. med. Z. H., diabetologii dr n. med. E. P., urologii – C. M. i kardiologii J. H., rozpoznał u odwołującego się przewlekłą niewydolność krążenia, cukrzycę typu 2 leczoną insuliną metodą wielokrotnych wstrzyknięć, przewlekłą chorobę wieńcową, nadciśnienie tętnicze, hiperlipidemię, otyłość, przebyte ostre zapalenie trzustki (2011r.), dnę moczanową, chorobę zwyrodnieniową stawów ze złamaniem kręgosłupa trzonu kręgu L1, przebyte zwichnięcie stawu barkowego prawego, zwężenie cewki moczowej nawracające i stłuszczenie wątroby. W związku zaś z ich stopniem nasilenia zaopiniował, iż schorzenia te czynią odwołującego się nadal całkowicie niezdolnym do pracy do grudnia 2014r. Oceniając jego stan zdrowia pod kątem całkowitej niezdolności do pracy biegli brali pod uwagę również wykształcenie odwołującego się (zawodowe) i fakt, iż pracował fizycznie, a nie umysłowo.

Drugi zespół biegłych lekarzy sądowych z zakresu kardiologii J. P., diabetologii – M. Ż. i medycyny pracy - M. W., rozpoznał też identyczne schorzenia, co pierwszy zespół biegłych i zaopiniował, iż stan zdrowia odwołującego się nie uległ poprawie i jest on nadal całkowicie niezdolny do pracy od 01.05.2013r. do dnia 31.12.2014r. Wskazali na utrzymującą się niewydolność układu krążenia i konieczność stałej kontroli cukrzycy. Obecny stan zdrowia odwołującego się nie pozwala na wykonywanie prac fizycznych, a do wykonywania pracy na stanowisku pracownika umysłowego nie posiada on odpowiednich kwalifikacji.

Jak natomiast wypowiedział się Sąd Najwyższy choćby w wyroku z dnia 14.03.2007r. III UK 130/06 (Lex 368973), w sprawie o świadczenie rentowe to ustalenia biegłych lekarzy sądowych dostarczają sądowi wiedzy specjalistycznej, koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenia rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości.

Podobnie wypowiedział się również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12.01.2010r. I UK 204/09 (LEX 577813) i z 24.02.2010r. II UK 191/09 (LEX 590238). Sąd bowiem musi zawsze kierować się ustaleniami biegłych lekarzy sądowych, którzy posiadają w tym względzie specjalistyczną wiedzę.

Sąd natomiast podzielił opinie biegłych sądowych, gdyż zostały sporządzone przez specjalistów i są jednoznaczne w swojej wymowie. Uwzględnienie zaś wniosku organu rentowego o uzupełnienie opinii sporządzonej przez drugi zespół biegłych sądowych doprowadziłoby jedynie do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania w sprawie, tym bardziej, iż okoliczności sporne zostały tak samo potraktowane przez dwa zespoły biegłych, którzy uwzględniając aktualny stan zdrowia odwołującego się przekonywująco wywiedli, iż stopień naruszenia sprawności jego organizmu uzasadnia orzeczenie dalszej okresowej całkowitej niezdolności do pracy. Zaznaczenia wymaga też fakt, iż jednym z biegłych był biegły z zakresu medycyny pracy, którego wiedza umożliwiła zweryfikowanie wpływu rozpoznanych u odwołującego się schorzeń na możliwość podjęcia zatrudnienia zgodnie z posiadanymi przez niego kwalifikacjami.

Podkreślenia wymaga też okoliczność, iż Przewodniczący Komisji Lekarskich ZUS w zasadzie nie wskazał, aby stan zdrowia odwołującego się poprawił. Stąd jego zarzuty i tym samym organu rentowego, trudno uznać za miarodajne. Jeżeli przecież stan zdrowia nie uległ poprawie, renta z tytułu całkowitej niezdolności do pracy nadal przysługuje, tym bardziej, że jak wyżej wskazano, w sprawie o świadczenia rentowe to ustalenia biegłych lekarzy sądowych dostarczają sądowi koniecznych danych o stanie zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenie rentowe, a nie stanowisko Przewodniczącego Komisji Lekarskich ZUS, na które powołał się organ rentowy.

Mając więc powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przywrócił S. K. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od dnia 01.05.2013r. do 31.12.2014r.

mt